

VIDA PARROQUIAL

ECONOMIA 25-01-15

Col.lecta:	185,06
Caixetes ciris	52,69
Caixetes:	72,25
Caixetes Càritas:	103,41
Menjador	95,00

8 de febrer diumenge 5 de durant l'any
1ª lec Jb, 7, 1-4. 6-7 2ª salm 147 (146)
 1-6 **3ª 1C. 9, 16-19. 22-23 4ª Mc. 1,**
 29-39

ENTERRAMENTS

La setmana passada vam acompanyar amb la pregària a les famílies de Julián Ruiz Cano, de 74 anys; Francisco Merino Peñalver, de 61 anys; Rafael Marco Parés, de 83 anys; i Nicolás Garrido Espinosa, de 66 anys.

MANS UNIDES

Lluitem contra la pobresa

Diumenge vinent serà la campanya de Mans Unides. Nosaltres ens hi afegirem col.laborant amb la nostra col.lecta del diumenge.

El nostre arxiprestat del Maresme i Tordera, col.laborem amb la construcció d'una escola infantil en zona rural a Etiòpia, amb un pressupost de 58.446 •

GRUP CELEBRACIONS

Divendres vinent dia 6, a les 8 del vespre, hi ha reunió del Grup de celebracions.

CÀRITAS POBLENOU

Dies **ACOLLIDA:**
 Dimarts: 19h.-20h.
 Dijous: 18h. -19h.

AULA INFORMÀTICA

-**Classes informàtica:** no en saps? vols aprendre'n? vols perfeccionar? Per inscriure's: cada dilluns de 8-9 del vespre.

-**tràmits online:** Si necessites fer un tràmit per ordinador i no saps com fer-ho, et poden ajudar. Cada dilluns de 8-9 del vespre, i els dimecres de 5-7 de la tarda.

ECONOMIA GENER PARRÒQUIA

Saldo desembre 2014 368,14

Entrades

Col.lectes	756,71
Ciris	234,69
Caixetes	467,60
Total entrades	1.459,00.. 1.459,00

Sortides

Telèfon	62,68
Lampista	202,43
Subscripció	25,00
Assegurança	309,84
Neteja	188,76
butà	154,00
Total sortides	942,71..... 942,71

Romanent 884,43

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenou

1 de febrer del 2015

Núm. 573

Diumenge 4 de durant l'any B.

“ Ensenya amb autoritat una doctrina nova”

De vegades és més important la forma de dir les coses que el contingut del missatge.

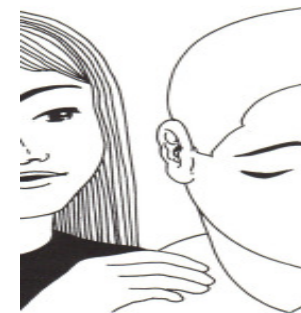
No coneixem amb detall les paraules de Jesús, però el que podem concloure de l'evangeli de Marc, és que aquelles persones que l'escoltaven a la Sinagoga de Jerusalem, li reconeixien una “autoritat” molt més gran de la que tenien els “mestres de la llei”.

La força del missatge de Jesús no prové de cap institució sinó d'una actitud que busca alleugerir el patiment i curar les ferides de la gent. Jesús no repeteix el que havien dit els altres mestres de la llei, sinó que anuncia sense por, un Déu bo que ens estima. Les seves paraules conviden a confiar en Déu.

El missatge de Jesús allibera i ens empeny a construir un “Món nou”, però hi ha sondejos d'opinió que ens diuen que la paraula de l'Església està perdent credibilitat; probablement perquè no n'hi ha prou amb “autoritat” per anunciar la “Bona Notícia de Déu”; cal autoritat moral,- que no vol dir poder,- a l'hora de donar testimoni. Una autoritat que prové de la honestat, de l'actitud coherent i de la fidelitat a l'evangeli.

No és suficient amb transmetre correctament la tradició per obrir els cors a l'alegria de la fe. Cal una “nova forma d'evangelitzar”: la credibilitat que dóna ensenyar “*curant ferides*” i no adoctrinant a la gent. Estimar per alliberar-nos del mal.

Aquest Jesús, que no expulsa dimonis amb fórmules màgiques, sinó com enviat del Déu de la Vida; aquest Déu Pare-Mare, que predica l'Amor com a força alliberadora del mal, pot ser també avui qui ens deslliuri d'una esclavitud que nosaltres sols, probablement, no podem controlar.

FULL INFORMATIU

X_i_C

Lectura del llibre del Deuteronomi Dt 18:15-20

Moisès digué al poble: «El Senyor, el teu Déu, farà que s'aixequi d'enmig teu, d'entre els teus germans, un profeta com jo. Escolteu-lo. El dia que el poble s'havia reunit a la muntanya de l'Horeb, vas demanar al Senyor, el teu Déu, de no tornar a sentir la veu del Senyor, el teu Déu, i de no veure més aquelles flames, per por de morir. Llavors el Senyor em digué: “Han fet bé de demanar-ho. Jo faré que s'aixequi d'enmig dels seus germans un profeta com tu, li posaré als llavis les meves paraules i ell els dirà tot el que jo li ordenaré. I jo demanaré comptes als qui no escoltin les paraules que ell els dirà en nom meu.

Però si un profeta s'atreveix a dir en nom meu alguna paraula que jo no li hauré ordenat, o bé parla en nom d'altres déus, morirà”.»

Salm responsorial 95 (94), 1-2. 6-9

Veniu, celebrem el Senyor amb crits de festa, / aclamem la Roca que ens salva; / presentem-nos davant seu a lloar-lo, / aclamem-lo amb els nostres cants.

Veniu, prosternem-nos i adorem-lo, / agenollem-nos davant del Senyor que ens ha creat; / ell és el nostre Déu, / i nosaltres som el poble que ell pastura, / el ramat que ell mateix guia.

Tant de bo que avui sentíssim la seva veu: / «No enduriu els vostres cors com a Meribà, / com el dia de Massà, en el desert, / quan van posar-me a prova els vostres pares, / i em temptaren, tot i haver vist les meves obres.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint 1C 7:32-35

Germans, jo voldria que visquéssiu sense neguit. El qui no és casat pot ocupar-se de les coses del Senyor i mirar de fer el que és agradable al Senyor, mentre que els casats s'han d'ocupar de coses del món i mirar d'agradar a la muller, i tenen el cor dividit. Igualment la noia o la dona no casada pot ocupar-se de les coses del Senyor i de ser santa de cos i d'esperit, mentre que les dones casades s'han d'ocupar de coses del món i mirar d'agradar al marit. Tot això ho dic pensant què és més avantatjós. No vull pas lligar-vos. Penso només que és cosa més digna, i que facilita de viure dedicat al Senyor sense tràfecs que en distreguin.

Lectura de l'Evangeli segons sant Marc: Mc 1, 21-28

Després van anar a Cafarnaüm. El dissabte, Jesús entrà a la sinagoga i ensenyava. La gent estava admirada de la seva doctrina, perquè els ensenyava amb autoritat i no com ho feien els mestres de la Llei. En aquella sinagoga hi havia un home posseït d'un esperit maligne, que es posà a cridar:—Per què et fiques amb nosaltres, Jesús de Natzaret? ¿Has vingut a destruir-nos? Ja sé prou qui ets: el Sant de Déu Però Jesús el va increpar dient:—

Calla i surt d'aquest home. Llavors l'esperit maligne el sacsejà violentament, llançà un gran xiscle i en va sortir. Tots quedaren molt sorpresos i es preguntaven entre ells—Què és tot això? Una doctrina nova ensenyada amb autoritat! Fins i tot dóna ordres als esperits malignes i l'obeeixen! I la seva anomenada s'estengué de seguida per tota la regió de Galilea

Salmo responsorial: 95 (94) 1-2. 6-9

Venid, aclamemos al Señor, / demos vítores a la Roca que nos salva; / entremos a su presencia dándole gracias, / aclamándolo con cantos.

Entrad, postrémonos por tierra, / bendiciendo al Señor, creador nuestro. / Porque él es nuestro Dios, / y nosotros su pueblo, / el rebaño que él guía.

Ojalá escuchéis hoy su voz: / “No endurezcáis el corazón como en Meribá, / como el día de Masá en el desierto; / cuando vuestros padres me pusieron a prueba / y me tentaron, aunque habían visto mis obras.”

15 PROBABLES MALALTIES (II)

9. **La malaltia de les xerrameques, de les murmuracions i de les xafarderies.**

10. **La malaltia de divinitzar els responsables:** és la malaltia d'aquells que fan l'aleta als Superiors, esperant d'obtenir-ne llur benvolença. Són víctimes de l'ambició i de l'oportunisme, Aquesta malaltia podria colpejar també els Superiors quan festegen alguns dels seus col·laboradors per obtenir-ne la submissió, la lleialtat i la dependència psicològica

11. **La malaltia de la indiferència envers els altres.**

12. **La malaltia del rostre de funeral.** les persones que es pensen que per a ser serioses s'han de pintar la cara de

malenconia, de severitat i tractar els altres –sobretot aquells que consideren inferiors- amb rigidesa, duresa i arrogància.

13. **La malaltia de l'acumulació:** quan l'apòstol busca d'omplir un vuit existencial en el seu cor acumulant béns materials, no per necessitat, sinó només per sentir-se segur.

14. **La malaltia dels cercles tancats,** on la pertinença al grupet esdevé més forta que al Cos i, alguns cops, a Crist mateix.

15. **I l'última malaltia: la del profit mundà, la del lluïment,** quan l'apòstol transforma el seu servei en poder, i el seu poder en mercaderia per obtenir beneficis mundans o més poders.

Francesc, bisbe de Roma (resum)